

לבי יקירי, שהבעיר והלהיב את לבו כלהב אש עלות יחד עם כלל ישראל אל הצדיק המנהיג האמת, נחל הנובע רפואות חדשות נוראות ונפלאות פלאי פלאות עד אין סוף שעדיין לא נתגלו מימות עולם, שמועילים לכל, אפילו לחולים אבודים כמונו היום בחשך המר הזה. ברכה ושלום וחיים.

האדם הבר שכל כשרואה שהיצר הרע והתאוות מתגברים עליו מאד מאד ביותר ונדמה לו שקשה לשברם, צריך לידע ולהאמין שבדאי נפשו בשרשה היא גדולה ויקרה וגבוהה מאד מאד ואלפי אלפים ורבי רבבות עולמות בלי שעור תלויים בה, וצריך להתגבר לרחם עליה לבל יאבד אוצרות וסגולות יקרות מאד התלויים בנפשו, ויתגבר בכל עז להציל נפשו מן העשק, והעיקר על-ידי התקרבות לצדיק האמת.

לבי יקירי, אשר נשא את נפשו ורוחו, את לבו ושכלו אל הצדיק, וסלק כל חכמתו ודעתו לגמרי לגבי הצדיק אשר לפניו ואחריו לא קם כמוהו, כאלו אין לו שום שכל כלל.

גוף ונפש זה בחינת חכמות חיצוניות וחכמות התורה, כי חכמות חיצוניות חכמת הטבע הוא בחינת גוף, בהמה, כסילות, כנגד חכמת התורה שהוא בחינת נפש, בחינת אדם, בחינת דעת אמת. וצריך כל אחד להכניע הגוף והחמר לגבי הנפש, דהינו להכניע ולבטל חכמת הטבע כנגד חכמת התורה, ולקשר הכל אל התורה הקדושה.

האדם, יש לו בכחו לבטל הסטרא דמותא מעצמו, להכניע הגוף והחמר שהוא בחינת מיתה.

צריכין לדבר הרבה לפני ה' יתברך עד שיהיה הגוף בטל לגמרי כאין וכאפס.

לבי יקירי, החושב מחשבות ותחבולות להודיע לפאר ולפרסם ולהאיר אור האמת בעולם, שהוא הצדיק האמת, אור האורות, המאיר עינינו באור אלקותו גם במחשכים המרורים שיש עכשיו בעולם.

האדם צריך תמיד למסר רוחו ונפשו עם כל תנועותיו וחיותו לה' יתברך, שעל-ידי זה ה' יתברך מתגלגל עמו ברחמי ומודיעו מהצדיק האמת שמציל נפשו מיצר הרע העושה את הבריות, שרוצה לגזל ולעשוק חס ושלום מעט הטוב של נפשו שיש בו עדיין, כי הוא אורב על נפש האדם תמיד, וצריך רחמים רבים והתגברות גדול עד שימלט נפשו מיד שאול וישוב נפשו למקומה ומנוחתה.

עצות ותפילות

(לקוטי עצות - גאון וענוה, יב-יד)

אין אדם זוכה לתורה אלא על-ידי שפלות, שישבר גאותו מארבע בחינות שפלות. כי צריך להקטין את עצמו לפני גדולים ממנו, ולפני בני-אדם כערכו, ולפני קטנים ממנו, ולפעמים שהוא בעצמו קטן שבקטנים, וצריך להקטין את עצמו כנגד מדרגת עצמו, וידמה בעיניו שהוא למטה ממדרגתו.

צריך לשמר את עצמו מכל הדברים שדרך בני-אדם להתגדל בהם, והם שלשה דברים: חכמה, גבורה ועשירות. הינו, שצריך לשבר גאותו שיש לו מכל אלו הדברים ולהיות ענו ושפל בכלל.

כפי שמשבר גאותו, כן הוא זוכה לתורה. ועל-ידי-זה זוכה לקרב רחוקים להשם יתברך, שעל-ידי-זה נתגדל ונתעלה כבודו יתברך ומעלה הכבוד לשרשו וזוכה ליראה. ועל-ידי-זה זוכה לשלום-בית, שלום בעצמו, ועל-ידי-זה זוכה לתפלה, ועל-ידי-זה זוכה לשלום הכללי, שלום בכל העולמות.

... יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, שתרחם עלי ברחמיך הרבים ותבטל מעלי מדת הגאווה בביטול גמור, שלא יהא בלבי שום צד גאות וגבהות בעולם כלל. ואזכה לידע שפלותי באמת לאמתו, ואזכה לבטל עצמי לגמרי, עד שאהיה קטן בעיני יותר ממדרגתי השפלה מאד:

אנא ה', עזרני ברחמיך לבל יוכלו לבלבל את דעתי, לבל יוכלו להטעות אותי, חס ושלום, במחשבות שטות של שום צד גאות וגבהות בעולם כלל, כי אני בעיני, בעצם דוחקי ולחצי וגדל התרחקותי ממך, וצרות נפשי גדלו ושגבו מאד מאד, זה זמן רב מאד, ואביט ואין עוזר ואשתומם כי אין סומך. ואין לי שום מנוס כי אם לצעק אליך תמיד, ולצפות לרחמיך, ולקוות לישועתך, ולייחל לחסדיך. ואם חס ושלום, בעצם התרחקותי הזאת, עולה חס ושלום, על דעתי המבולבלת גם השטות הזאת והבלבול הזה של צד גאות וגבהות חס ושלום, אבדה תקוותי חלילה. כי במה יזכה נער המנוער מכל טוב כמוני,

המלא חטאים ועוונות ופשעים, שחטאתי ועוונתי ופשעתי לפניך, במחשבה דבור ומעשה, בשוגג ובמזיד, באונס וברצון, מנעורי עד היום הזה:

אנא ה', הורני מה שאצעק אליך, הודיעני איך להתחנך לפניך באמת ובלב שלם, באופן שאוכל לפעל בקשתי ברחמים אצלך, שתחנני ותזכני לשוב בתשובה שלמה אליך, ולהיות כרצונך הטוב מעתה ועד עולם, שאזכה לבלי לסור מרצונך וממצותיך ימין ושמאל מעתה ועד עולם. ואזכה ברחמיך הרבים לשבר ולבטל מדת הגאווה בתכלית מעלי ומעל גבולי, ולא יעלה בלבי שום צד גאות וגבהות בעולם כלל, מכל הדברים שדרך בני אדם להתגדל בהם, הן בחכמה ומעשים טובים והן בגבורה והן בעשירות, בכלם יזכה להיות ענו ושפל באמת, לבל אתגאה ואתגדל בהם כלל. אם אמנס ידעתי ה' כי בער אנכי. ואני רק וחסר מכל אלו הדברים, כי בער אנכי מאיש ולא בינת אדם לי. ואין לי שום כח וגבורה בגוף ונפש, וביתי ריקן מעשירות, ואין בידי לא חכמה ולא גבורה ולא עשירות גשמית ולא עשירות רוחנית של מעשים טובים. ולפי גדל שפלותי וקטנותי כעת, ושפלות מדרגתי הקטנה והשפלה מאד, ועצם התרחקותי ממך, בודאי לא הייתי צריך כלל להתפלל על בטול הגאווה. אך הלא אתה ידעת את רוע לבבנו ועכירת דעתנו ובלבול מחשבתנו, עד שגם אפילו בעצם התרחקותנו הם מבלבלים ומערבבים את דעתנו מאד גם בשטות ובלבול הזה של פניות וגאות, עד אשר הייתה המלחמה עלינו פנים ואחור, ומכל צד אורבים עלינו ומצדי צדדים, ואין מניחים לנו שום מנוס אליך, כאשר אתה ידעת, ה' אלקינו ואלקי אבותינו. אך, אף על פי כן, עדיין אני עומד ומצפה ומקווה ומייחל בכל עת לישועתך באמת ולרחמיך הרבים. כי ידענו, כי אתה מלא רחמים בכל עת, ואתה בוחן לבות וכליות

ויודע כל התעלומות. ואתה יודע, שבפנימיות עמק לבנו אנו חפצים ומשתוקקים מאד להתקרב אליך באמת, ולעשות רצונך באמת תמיד בלי שום פניות ובלבולים. על כן חמל עלינו למענך, אבינו שבשמים, אדון כל. וזכנו ברחמיך הרבים, שנבטל ונסלק מעלינו מדת הגאווה בתכלית הביטול, עד שאזכה לכל בחינות שפלות באמת לאמתו, להיות ענו ושפל באמת לפני כל אדם שבעולם, לפני גדולים ובינוניים וקטנים ולפני קטן שבקטנים, כי בעוונותי הרבים קטנתי מאד מקטן שבקטנים. ותזכני לידע ולהרגיש שפלותי באמת, בכל האברים, עד שאזכה להיות ענו ושפל וקטן בעיני באמת יותר ממדרגתי הקטנה והשפלה. ואזכה לבל לתכלית הביטול באמת כרצונך הטוב:

אנא ה', ידעתי כי דברי מגמגם מאד, ולשוני מלא פגם, ואיני יודע כלל איך לסדר תפילתי ותחנותי לפניך, אך תמכתי יתדותי, כי אתה שומע תפלת כל-פה. מלא רחמים חמל עלי ועזרני וזכני להיות כרצונך הטוב מעתה ועד עולם, ועזרני שאזכה לענוה אמתית... (לקוטי תפילות א - מתוך תפילה יד).

שיחות

(מ'י ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)

היה מעשה, חסיד אחד ספר לי שהאבא שלו התחנך ונש שנים אחרי החתונה לא היה להורים שלו בנים.

הוא, רבי ישראל קרדונר, היה במירון, אז האבא שלו בא לרבי ישראל ואמר לו בזה הלשון: "אני התחתנתי ויש לי כבר שש שנים ואין לי בנים".

הם היו מתנגדים גדולים, הסבא והמשפחה, אבל ההורים לא שמעו, הם הלכו לרבי ישראל וספרו לו שהם כבר שש שנים אחרי החתונה ואין להם בנים. אז אמר לו רבי ישראל: "תיתן לי שש לירות זהב!" שש לירות זהב היה יקר מאד...

רבי ישראל לא דבר הרבה, הוא דבר בקצור: "אני צריך לתת שש לירות למדפיס. תיתן לי שש לירות - מספיק!" רבי ישראל לא אמר לאיש הזה שיהיה לו בנים.

וכך היה, הוא נתן לרבי ישראל תכף ומיד כל הכסף להדפיס ספרי רבנו, שש מטבעות זהב.. ונולד הבן. נולד הבן ועד היום הוא חי עם השש לירות, הוא עכשיו בן שמונים כבר (צוחק)...

אני זוכר שאני והבן שנולד היינו חברים בישיבה, האבא שלו היה יחיד והם היו כולם מתנגדים, אבל האבא הוא נתן את הכסף לרבי ישראל, שש מטבעות זהב, ונולדו לו ילדים, שש ילדים... (ההמשך יבוא)

Handwritten signature: SHABAT.BRESLEV

בקשו את העלון שלכם בכתובת: SHABAT.BRESLEV@gmail.com